

Den Europæiske Unions Tidende

C 243

48. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

1. oktober 2005

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2005/C 243/01	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. juli 2005 i sag C-5/03, Den Helleniske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (EUGFL — udelukkelse af visse udgifter — frugt og grøntsager — appelsiner — dyrepræmier — kvæg — får og geder)	1
2005/C 243/02	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. juli 2005 i sag C-130/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — befordring — forordning (EF) nr. 1172/98 — statistisk registrering af vejgodstrafikken)	1
2005/C 243/03	Sag C-197/05 P: Appel iværksat den 4. maj 2005 af Energy Technologies ET SA til prøvelse af kendelse afsagt den 28. februar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-445/04, Energy Technologies ET SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var Aparellaje eléctrico SL	2
2005/C 243/04	Sag C-229/05 P: Appel iværksat den 18. maj 2005 af Osman Ocalan for Kurdistan Workers' Party (PKK) og Serif Vanly for Kurdistan National Congress (KNK) til prøvelse af kendelse afsagt den 15. februar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-229/05, Kurdistan Workers' Party (PKK) og Kurdistan National Congress (KNK) mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.	2
2005/C 243/05	Sag C-259/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 8. juni 2005 af Rechtbank Rotterdam i straffesagen mod Omni Metal Service	3
2005/C 243/06	Sag C-266/05 P: Appel iværksat den 27. juni 2005 af Jose Maria Sison til prøvelse af dom afsagt den 26. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-110/03, T-150/03 og T-405/03, Jose Maria Sison mod Rådet for Den Europæiske Union	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2005/C 243/07	Sag C-268/05 P: Appel iværksat den 27. juni 2005 af Giorgio Lebedef til prøvelse af dom afsagt den 12. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-191/02, Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
2005/C 243/08	Sag C-273/05 P: Appel iværksat den 5. juli 2005 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) til prøvelse af dom afsagt den 14. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-260/03, Celltech R&D Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	6
2005/C 243/09	Sag C-278/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. juni 2005 af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, i sagen 1) Carol Marilyn Robins, og 2) John Burnett mod Secretary of State for Work and Pensions	7
2005/C 243/10	Sag C-281/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. juni 2005 af Bundesgerichtshof i sagen Montex Holdings Ltd. mod Diesel SpA	7
2005/C 243/11	Sag C-285/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning af 10. maj 2005 af Symvoulou tis Epikratias i sagen Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E. Lesvou og Blue Star mod Ypourgos Emporikis Naftilias og Ypourgos Aigaiou	8
2005/C 243/12	Sag C-292/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 8. juni 2005 af Efetio Patron i sagen Irini Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos og G. Dimopoulos mod Forbundsrepublikken Tyskland	8
2005/C 243/13	Sag C-299/05: Sag anlagt den 26. juli 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet	9
2005/C 243/14	Sag C-300/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH	9
2005/C 243/15	Sag C-305/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. juli 2005 af Cour d'arbitrage (Belgien) i sagerne Ordre des barreaux francophones et germanophones, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles mod Conseil des ministres og Ordre des barreaux flamands og Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles mod Conseil des ministres	10
2005/C 243/16	Sag C-308/05: Sag anlagt den 4. august 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	10
2005/C 243/17	Sag C-309/05: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juni 2005 af Tribunale di Bergamo i sagen D.I.A. s.r.l. in liquidazione mod Cartiere Paolo Pigna s.p.a.	11
2005/C 243/18	Sag C-310/05: Sag anlagt den 8. august 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Størhertugdømmet Luxembourg	11
2005/C 243/19	Sag C-311/05 P: Appel iværksat den 8. august 2005 af Naipes Heraclio Fournier SA til prøvelse af dom afsagt den 11. maj 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-160/02 — T-162/02, Naipes Heraclio Fournier SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (intervenient: France Cartes SAS)	11

2005/C 243/20

Sag C-312/05 P: Appel iværksat den 8. august 2005 af TeleTech Holdings Inc. til prøvelse af dom afsagt den 25. maj 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-288/03, TeleTech Holdings Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), støttet af Teletech International S.A. som intervenient 12

II *Forberedende retsakter*

.....

III *Oplysninger*

2005/C 243/21

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*
EUT C 229 af 17.9.2005 13

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 7. juli 2005

i sag C-5/03, Den Hellske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(EUGFL — udelukkelse af visse udgifter — frugt og grøntsager — appelsiner — dyrepremier — kvæg — får og geder)

(2005/C 243/01)

(Processprog: græsk)

I sag C-5/03, angående et annullationssøgsmål i henhold til artikel 230 EF, anlagt den 3. januar 2003, Den Hellske Republik, ved S. Charitaki og E. Svolopoulou, som befuldmægtigede mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved Condou-Durande, som befuldmægtiget, bistået af N. Korogianakis, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, A. Rosas (refererende dommer), og dommerne A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský og U. Lohmus; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 7. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning 2002/881/EF af 5. november 2002 om at udelukke visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, fra fællesskabsfinansiering annulleres, i det omfang den udelukker 2 % af udgifterne afholdt inden for sektoren for frugt og grøntsager fra fællesskabsfinansiering.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 3) Den Hellske Republik betaler to tredjedele af Kommissionens omkostninger.
- 4) Parterne bærer derudover deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 8.3.2003.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 21. juli 2005

i sag C-130/04, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik ⁽¹⁾

(Traktatbrud — befordring — forordning (EF) nr. 1172/98 — statistisk registrering af vejgodstrafikken)

(2005/C 243/02)

(Processprog: græsk)

I sag C-130/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 11. marts 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: D. Triantafyllou) mod Den Hellske Republik (befuldmægtiget: S. Chala), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne R. Schintgen og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 21. juli 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1172/98 af 25. maj 1998 om statistisk registrering af vejgodstrafikken, idet den i årene 1999-2002 har undladt hvert kvartal at indberette data vedrørende vejgodstrafikken, der opfylder kravene i forordningen, til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat).
2. Den Hellske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 106 af 30.4.2004.

Appel iværksat den 4. maj 2005 af Energy Technologies ET SA til prøvelse af kendelse afsagt den 28. februar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-445/04, Energy Technologies ET SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var Aparellaje eléctrico SL

(Sag C-197/05 P)

(2005/C 243/03)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. maj 2005 iværksat appel af Energy Technologies ET SA, Fribourg (Schweiz), ved A. Boman, til prøvelse af kendelse afsagt den 28. februar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-445/04⁽¹⁾, Energy Technologies ET SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), den anden part i sagen for appelkammeret ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) var Aparellaje eléctrico SL.

Appellanten har:

1. nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres, og at sagen hjemvises til Retten i Første Instans med henblik på behandling af varemærkesagen, og har
2. anmodet om en yderligere frist på seks måneder til at bedømme, hvorvidt der er behov for yderligere dokumentation i forbindelse med appellen, og muligvis til at fremlægge en sagkyndig rapport.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den appellerede dom afviste Retten i Første Instans sagen med den begrundelse, at Energy Technologies ET SA ikke var repræsenteret ved en advokat i henhold til artikel 19 i Domstolens statut.

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans har fortolket artikel 19 i Domstolens statut forkert, og at det var ukorrekt, at Retten fandt, at appellanten ikke var repræsenteret ved en advokat i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 182 af 23.7.2005, s. 36.

Appel iværksat den 18. maj 2005 af Osman Ocalan for Kurdistan Workers' Party (PKK) og Serif Vanly for Kurdistan National Congress (KNK) til prøvelse af kendelse afsagt den 15. februar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-229/05, Kurdistan Workers' Party (PKK) og Kurdistan National Congress (KNK) mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag C-229/05 P)

(2005/C 243/04)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. maj 2005 iværksat appel af Osman Ocalan for Kurdistan Workers' Party (PKK) og Serif Vanly for Kurdistan National Congress (KNK), Bruxelles, Belgien, ved barrister M. Muller og barrister E. Grieves for solicitor J.G. Pierce, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af kendelse afsagt den 15. februar 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-229/05⁽¹⁾, Kurdistan Workers' Party (PKK) og Kurdistan National Congress (KNK) mod Rådet for Den Europæiske Union, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at den sag, Osman Ocalan har anlagt for den organisation, der tidligere var kendt som PKK, kan antages til realitetsbehandling.
2. Det fastslås, at den sag, Serif Vanly har anlagt for den organisation, der er kendt som KNK, kan antages til realitetsbehandling.
3. Der træffes afgørelse vedrørende omkostningerne i forbindelse med sagen om formalitetsspørgsmålet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den første appellant har appelleret afgørelsen af følgende grunde:

Det gøres gældende, at afgørelsen er urigtig, fordi Retten i Første Instans allerede havde accepteret, at den første appellant eksisterede og havde den krævede kompetence til at anlægge sag, udpege retlige repræsentanter og besvare indlæg. Som udgangspunkt opfylder den første appellants fuldmagt åbenlyst artikel 44 i procesreglementet for Retten i Første Instans vedrørende fuldmagt. Fuldmagten blev hverken anfægtet af sagsøgte eller af Retten, da denne forkyndte stævningen for appellanten i overensstemmelse med de almindelige regler, der gælder for modtagelse af en gyldig fuldmagt.

Sagsøgtes indsigelse vedrørende søgsmålsret — på grund af en påstået opløsning af PKK — er i strid med procesreglementets artikel 114, stk. 1 (tidligere artikel 91), da den vedrører søgsmålets realitet. Kort sagt skulle indsigelsen ikke have været behandlet eller afgjort i forbindelse med formaliteten.

Rettens afgørelse angående kompetence, der følger af en midlertidig udlægning af den første appellants sag vedrørende opløsning, udgør ligeledes en ukorrekt de facto afgørelse af realiteten, som ikke burde have været foretaget på dette trin af sagen. En sådan afgørelse modsiger Rettens udtalelse om, at »virkeligheden om PKK's eksistens« var et spørgsmål om realiteten, som ikke skulle undersøges i forbindelse med formaliteten.

Rettens udlægning af den første appellants sag om opløsning er under alle omstændigheder fejlplaceret. En nøjere gennemgang af Osman Ocalans udtalelse bekræfter ikke, at PKK er opløst i alle henseender, herunder med hensyn til anfægtelse af forbud.

Selv hvis Retten havde ret i at udlægge den første appellants sag som i afgørende grad hvilende på en uforbeholden påstand om opløsning, gøres det gældende, at spørgsmålet om residualrettigheder, herunder retten til et effektivt retsmiddel til anfægtelse af forbud, forblev åbent som et realitetsspørgsmål, der skulle have været behandlet i et senere led.

Det gøres også gældende, at Rettens kriterier vedrørende antagelse til realitetsbehandling, herunder »kompetence« og testen vedrørende »direkte og umiddelbart berøring« er alt for restriktiv i sager vedrørende grundlæggende friheder. Det snævre og restriktive kriterium, som Retten anvender, er særligt i strid med artikel 6, 13 og 34 i den europæiske menneskeretskonvention og relateret retspraksis vedrørende søgsmålskompetence.

Desuden er det, uanset hvilke kriterier der anvendes, tyrannisk, uforholdsmæssigt og i strid med regler om billighed, at en ret fuldstændigt udelukker en sagsøger, der påstår, at grundlæggende rettigheder er tilsidesat, udelukkende på grundlag af en foreløbig udlægning af sagsøgerens sag.

Den anden appellant gør gældende, at:

Retten i Første Instans anvendte søgsmålsretskriteriet urigtigt og støttede sig på den forudsætning, at PKK ikke længere eksisterer, hvorved den opstillede en forudsætning vedrørende realiteten for at afvise et krav om antagelse til realitetsbehandling.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005, s. 34.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 8. juni 2005 af Rechtbank Rotterdam i straffesagen mod Omni Metal Service

(Sag C-259/05)

(2005/C 243/05)

(Processprog: nederlandsk)

Ved dom afsagt den 8. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. juni 2005, har Rechtbank Rotterdam i straffesagen mod Omni Metal Service forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kan kabelaffald som det, der omhandles i det foreliggende tilfælde (delvis med en diameter på 15 cm), betragtes som »elektronisk skrot (f.eks. tråd osv.)«, som nævnt under kode GC 020 i den grønne affaldsliste (¹)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, kan eller skal en kombination af affald fra den grønne affaldsliste, der ikke som sådan er opført på denne liste, betragtes som et materiale, der er opført på den grønne affaldsliste, og kan en transport til nyttiggørelse af denne affaldskombination finde sted, uden at anmeldelsesproceduren følges?
- 3) Er det i denne forbindelse nødvendigt, at det pågældende affald tilbydes eller transporteres adskilt?

(¹) Bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1.2.1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1).

Appel iværksat den 27. juni 2005 af Jose Maria Sison til prøvelse af dom afsagt den 26. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-110/03, T-150/03 og T-405/03, Jose Maria Sison mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-266/05 P)

(2005/C 243/06)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juni 2005 iværksat appel af Jose Maria Sison, Utrecht (Nederlandene), ved advokaterne J. Fermon, A. Comte, H. Schultz og D. Gurses til prøvelse af dom afsagt den 26. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-110/03, T-150/03, og T-405/03⁽¹⁾, Jose Maria Sison mod Rådet for Den Europæiske Union.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Dom afsagt den 26. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i de forenede sager T-110/03, T-150/03, og T-405/03 ophæves.
- Med hjemmel i artikel 230 EF annulleres følgende: (a) Rådets beslutning af 27. februar 2003 (06/c/01/03): Rådets svar vedtaget den 27. februar 2003, på den bekræftende begæring fra Jan Fermon, der var sendt pr. fax den 3. februar 2003 i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001⁽²⁾, og meddelt sagsøgerens advokat den 28. februar 2003; (b) Rådets beslutning af 21. januar 2003 (41/c/01/02): Rådets svar vedtaget den 21. januar 2003, på den bekræftende begæring fra Jan Fermon, der var sendt pr. fax den 11. december 2002 i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, og meddelt sagsøgerens advokat den 23. januar 2003; og (c) Rådets beslutning af 2. oktober 2003 (36/c/02/03): Rådets svar vedtaget den 2. oktober 2003, på den bekræftende begæring fra Jan Fermon (2/03), der var sendt pr. fax den 5. september 2003 og indført i Rådets generalsekretariats register den 8. september 2003 i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001, om adgang til aktindsigt.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanten har nedlagt påstand om ophævelse af den af Retten i Første Instans afsagte dom af følgende grunde:

1. Tilsidesættelse af artikel 220 EF, 225 EF og 230 EF, og af det generelle fællesskabsretlige princip som fastsat i artikel 6 og artikel 13 i EMRK, samt af retten til forsvar.

Retten i Første Instans har uretmæssigt begrænset sin legalitetskontrol uden at tage stilling til sagsøgerens argumenter.

2. Tilsidesættelse af retten til aktindsigt i dokumenter (artikel 1, stk. 2, EU, artikel 6, stk. 1, EU, artikel 255 EF og artikel 4, stk. 1, litra a), EF, artikel 4, stk. 6, EF, samt artikel 220 EF, 225 EF og 230 EF).

Den af Retten i Første Instans foretagne prøvelse indebærer i realiteten Rådets ubegrænsede skønsmæssige samt en fuldstændig nægtelse af adgang til aktindsigt i dokumenter.

3. Tilsidesættelse af begrundelsespligten (artikel 253 EF), og af artikel 220 EF, 225 EF og 230 EF.

Den af Retten i Første Instans foretagne prøvelse indebærer en tilsidesættelse af begrundelsespligten og af artikel 253 EF.

4. Tilsidesættelse af retten til aktindsigt i dokumenter (artikel 1, stk. 2, EU, artikel 6, stk. 1, EU, og artikel 255 EF) af artikel 6, stk. 2, EMRK og princippet om formodning om uskyld, samt af artikel 13 EMRK, som sikrer adgang til effektive retsmidler ved krænkelse af de i EMRK hjemlede rettigheder.

Retten i Første Instans har afgrænset sagens genstand vilkårligt.

5. Tilsidesættelse af retten til aktindsigt i dokumenter og af artikel 1, stk. 2, EU, artikel 6, stk. 1, EU, artikel 255 EF og artikel 4, stk. 5, og artikel 9, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1049/2001.

Retten i Første Instans har anlagt en urigtig fortolkning og foretaget en urigtig anvendelse af artikel 4 og 9 i Rådets forordning nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 9.7.2005, s. 15.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.

Appel iværksat den 27. juni 2005 af Giorgio Lebedef til prøvelse af dom afsagt den 12. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-191/02, Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. juni 2005 iværksat appel af Giorgio Lebedef ved avocats G. Bouneou og F. Frabetti til prøvelse af dom afsagt den 12. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-191/02, Giorgio Lebedef mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Ophævelse af Rettens dom af 12. april 2005 i sag T-191/02, Giorgio Lebedef, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Senningerberg (Luxembourg), ved avocats G. Bounéou og F. Frabetti, og med valgt adresse i Luxembourg, sagsøger, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved befuldmægtiget: J. Currall, og med valgt adresse i Luxembourg, sagsøgt, angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. december 2001, hvorved Kommissionen opsagde rammeaftalen af 20. september 1974, på ny vedtog de gennemførelsesbestemmelser vedrørende samrådets niveauer, samrådsinstansen og samrådsprocedurerne, der var aftalt mellem hovedparten af de faglige organisationer og sammenslutninger og Kommissionens administration den 19. januar 2000, stadfæstede aftalen af 4. april 2001 vedrørende de midler, der er til rådighed til repræsentation af personalet, stadfæstede bestemmelserne vedrørende strejken i bilag I til rammeaftalen af 20. september 1974, opfordrede Kommissionens viceformand, N. Kinnock, til at forhandle med de faglige organisationer og sammenslutninger og til at foreslå en ny rammeaftale til vedtagelse af kollegiet inden udgangen af marts 2002 og til i rækken af ændringer til vedtægten, som skal forhandles med de faglige organisationer og sammenslutninger, at tilføje en ændring vedrørende muligheden for at vedtage en valgordning ved afstemning afholdt blandt institutionens personale, og om fornødent en påstand om annullation af N. Kinnocks skrivelse af 22. november 2001 til formændene for alle fagforeningerne, hvorved han gør dem bekendt med sin beslutning om at anmode Kommissionen om den 5. december 2001 at opsige rammeaftalen af 1974 og at vedtage flere af de førnævnte punkter, samt en påstand om annullation af E. Halskovs afgørelse af 6. december 2001 om ikke at tildele sagsøgeren en tjenesterejse med henblik på at deltage i samrådet den 7. december 2001 vedrørende »forslagspakken om vedtægtsændringer«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellanten har til støtte for sin påstand om ophævelse af den appellerede dom anfægtet dommens afsnit 4, præmis 96-103. Nærmere bestemt formaliteten med hensyn til »(...) påstanden om annullation af afgørelsen af 5. december 2001, for så vidt som den indebærer vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne og i det omfang disse bestemmelser fratager sagsøgeren de rettigheder, som han har i henhold til aftalen af 4. april 2001.«

I det omfang gennemførelsesbestemmelserne udelukker den fagforening fra samrådsinstansen, der var repræsenteret i dette udvalg af sagsøgeren, berører bestemmelserne sagsøgerens egen situation, idet han berøves de individuelle rettigheder, der følger af hans stilling som fagforeningsrepræsentant i denne instans (jf. i denne retning dom af 11.5.1989, forenede sager 193/87 og 194/87, Maurissen og Union Syndicale mod Revisionsretten, Sml. s. 1045, og dom af 14.7.1998, sag T-42/97, Lebedef mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 371, og II, s. 1071, præmis 18-21). Som følge heraf indeholder gennemførelsesbestemmelserne et klagepunkt imod ham og indebærer, at han har en interesse i at anlægge sag med påstand om annullation heraf.

Denne konklusion kan ikke afkræftes af den retspraksis, der er fastlagt i Rettens domme af 22. juni 1996, forenede sager T-97/92 og T-111/92, Rijnoudt og Hocken mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 159, og II, s. 511, præmis 82 og 86, og af 15. juli 1994, forenede sager T-576/93-T-582/93, Browet m.fl. mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 191, og II, s. 619, præmis 44. De situationer, der forelå i de sager, som gav anledning til disse domme, adskiller sig nemlig fra den foreliggende sag, eftersom appellants rettigheder i nærværende sag følger direkte af reglerne vedrørende økonomiske midler, og rettighederne omfattes, selv om de er tildelt med henblik på at lette sagsøgerens fagforenings deltagelse i samrådet, af vedtægtens klagebestemmelser i det omfang, de direkte berører appellants egen retsstilling.

Med hensyn til den undersøgte formalitet accepterer Retten i den appellerede dom de facto, at A&D (sagsøgerens fagforening) ikke er repræsentativ. Sagsøgeren bestrider denne opfattelse, eftersom gennemførelsesbestemmelserne ikke objektivt undersøger de faglige organisationers og sammenslutningers repræsentativitet, og Retten herved har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved den komparative bedømmelse af denne repræsentativitet. Endvidere er principperne om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling tilsidesat, ligesom der er sket tilsidesættelse af retten til kontradiktion, af begrundelsespligten og af forbuddet mod usaglig sagsbehandling samt af vedtægtens artikel 24a.

Appel iværksat den 5. juli 2005 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) til prøvelse af dom afsagt den 14. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-260/03, Celltech R&D Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-273/05 P)

(2005/C 243/08)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 5. juli 2005 iværksat appel af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved Arnaud Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget, til prøvelse af dom afsagt den 14. april 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-260/03 (⁽¹⁾), Celltech R&D Ltd mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM).

Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

1. Ophævelse af dom af 14. april 2005, afsagt af Retten i Første Instans i sag T-260/03.
2. Harmoniseringskontoret frifindes i den sag, som sagsøgeren anlagde ved Retten i Første Instans til prøvelse af afgørelse af 19. maj 2003, truffet af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 659/2002 2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket CELLTECH som EF-varemærke.
3. Sagsøgeren ved Retten i Første Instans tilpligtes at betale sagens omkostninger ved Retten i Første Instans og ved Domstolen.

Såfremt Domstolen ikke skulle give Harmoniseringskontoret medhold i dets principale påstand under punkt 2, har Harmoniseringskontoret nedlagt følgende påstande:

1. Ophævelse af dom af 14. april 2005, afsagt af Retten i Første Instans i sag T-260/03.
2. Hjemvisning af sagen til Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter:

I appelsagen ved Domstolen har Harmoniseringskontoret nedlagt påstand om ophævelse af dommen afsagt af Retten i Første Instans. Harmoniseringskontoret har anført, at den

afgørelse, der er truffet af Retten i Første Instans, tilsidesætter EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og er ugyldig, fordi Retten ikke har anført en fyldestgørende begrundelse til støtte for dommen. Appellen er støttet på følgende fem led:

— Selv om Retten i Første Instans anerkendte, »at mindst en betydning af ordmærket CELLTECH er« cell technology »(cellulær teknologi)«, fandt den med urette, at det påhvilede appelkammeret at redegøre »for den videnskabelige betydning af cellulær teknologi« for at forklare, »hvorledes disse ord giver oplysning med hensyn til anvendelsen og arten af de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i varemærkeansøgningen, navnlig den måde, hvorpå disse varer og tjenesteydelser anvendes på cellulær teknologi, eller hvordan de bliver resultatet deraf«.

— Retten i Første Instans undlod med urette at anvende princippet, hvorefter et ordmærke, der alene består af en sammenstilling af bestanddele, hvor hver enkelt bestanddel beskriver de pågældende varers eller tjenesteydelsers egenskaber, uden at det indeholder usædvanlige variationer med hensyn til syntaks eller betydning, stadig må anses for at være en beskrivelse af disse egenskaber i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c).

— Rettens konklusion, hvorefter det er nødvendigt at få en beskrivelse af de omhandlede varers og tjenesteydelsers »anvendelse« for at kunne fastslå, at varemærket er beskrivende, eller at det mangler særpræg, er retlig set ukorrekt. Selv om Retten anerkendte, at cellulær teknologi er en »anvendelsesmulighed« for de omhandlede varer og tjenesteydelser, fastslog den med urette, at beskrivelsen af en sådan »anvendelsesmulighed« ville være utilstrækkelig til, at det kunne fastslås, at tegnet CELLTECH er beskrivende og derfor ikke har noget særpræg.

— Retten fandt med urette, at beskrivelsen af fremstillingsprocessen eller præstationen af de omhandlede varer og tjenesteydelser ikke henhører under anvendelsesområdet for EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra c).

— Retten undlod også at begrunde sidstnævnte konklusion.

(⁽¹⁾) EUT C 155 af 25.5.2005, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 22. juni 2005 af High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, i sagen 1) Carol Marilyn Robins, og 2) John Burnett mod Secretary of State for Work and Pensions

(Sag C-278/05)

(2005/C 243/09)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse afsagt den 22. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. juli 2005, har High Court of Justice (England and Wales), Chancery Division, i sagen (¹⁾ 1) Carol Marilyn Robins, og 2) John Burnett mod Secretary of State for Work and Pensions forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 8 i direktiv 80/987/EØF fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtede til med de fornødne foranstaltninger at sikre, at de rettigheder, som arbejdstagerne har optjent under supplerende faglige eller tværfaglige forsikringsordninger fuldt ud dækkes af medlemsstaterne i tilfælde af, at arbejdstagerens private arbejdsgiver bliver insolvent, og aktiverne i deres pensionsordninger er utilstrækkelige til at dække disse ydelser?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende, er det i artikel 8 indeholdte krav da tilstrækkeligt gennemført ved en lovgivning som den, der ifølge ovennævnte beskrivelse er gældende i Det Forenede Kongerige?
- 3) Hvis Det Forenede Kongeriges lovbestemmelser ikke er i overensstemmelse med artikel 8, hvilket kriterium skal den nationale ret da anvende for at afgøre, om den heraf følgende tilsidesættelse af fællesskabsretten er tilstrækkelig kvalificeret til, at der kan pålægges et erstatningsansvar? Herunder spørges navnlig, om en tilsidesættelse af bestemmelsen i sig selv er tilstrækkelig til, at det kan fastslås, at der foreligger en tilstrækkelig kvalificeret overtrædelse, eller om medlemsstaten åbenbart og i alvorlig grad skal have tilsidesat grænserne for dens lovgivende magt, eller om der skal anvendes et andet kriterium og i givet fald hvilket?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/987/EØF af 20.10.1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, EFT L 283 af 28.10.1980, s. 23.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 2. juni 2005 af Bundesgerichtshof i sagen Montex Holdings Ltd. mod Diesel SpA

(Sag C-281/05)

(2005/C 243/10)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 2. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. juli 2005, har Bundesgerichtshof i sagen Montex Holdings Ltd. mod Diesel S.p.A. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 5, stk. 1 og 3, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (¹⁾) og af artikel 28-30 EF:

- a) Giver et registreret varemærke dets indehaver ret til at forbyde transit af varer, der er påført det pågældende kendetegn?
- b) I bekræftende fald kan det da føre til en særlig bedømmelse, at tegnet ikke er beskyttet i bestemmelseslandet?
- c) Skal der — såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende og uafhængigt af besvarelsen af spørgsmål b) — sondres mellem, om en vare, der er bestemt for en medlemsstat, hidrører fra en medlemsstat, en associeret stat eller en tredjestat? Har det herved betydning, om varen er fremstillet lovligt eller i strid med varemærkeindehaverens rettigheder til tegnet i oprindelseslandet?

⁽¹⁾ EFT L 40, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved beslutning af 10. maj 2005 af Symvoulio tis Epikratias i sagen Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E. Lesvou og Blue Star mod Ypourgos Emporikis Naftilias og Ypourgos Aigaiou

(Sag C-285/05)

(2005/C 243/11)

(Processprog: græsk)

Ved beslutning af 10. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 15. juli 2005, har Symvoulio tis Epikratias i sagen Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoikes Grammes, N.E. Lesvou og Blue Star mod Ypourgos Emporikis Naftilias og Ypourgos Aigaiou forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

»a. Kan privatpersoner i henhold til artikel 6, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotage-sejlads) (EFT L s. 364) påberåbe sig denne forordning for at anfægte gyldigheden af bestemmelser, som den græske lovgiver har indført før den 1.1.2004?

b. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er bestemmelserne i artikel 1, 2 og 4 i forordning nr. 3577/92 da til hinder for nationale ordninger, ifølge hvilke redere kun må udføre cabotagesejlads på bestemte sejlruiter, som hvert år fastlægges af den dertil kompetente myndighed, og kun efter forudgående administrativ tilladelse, der bevilges inden for rammerne af en bevillingsordning, der har følgende karakteristika: i) den gælder uden undtagelse for samtlige sejlruiter, der betjener øerne; ii) de dertil kompetente nationale myndigheder har mulighed for, i forbindelse med godkendelsen af den indsendte ansøgning om tilkendelse af bevilling, efter eget skøn og uden på forhånd at præcisere de anvendte kriterier, at foretage ensidige ændringer af de punkter i ansøgningen, der vedrører hyppigheden af og tidspunktet for indstilling af sejladsen, samt takster?

c. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, udgør det da en i artikel 49 EF's forstand ulovlig begrænsning af

den frie udveksling af tjenesteydelser, når en national ordning bestemmer, at en skibsreder, der af myndighederne har fået tilladelse til at indsætte et skib i rutefart på en konkret rute (efter at hans ansøgning herom er blevet godkendt enten i uændret form eller efter ændring af visse punkter, som rederen accepterer), er forpligtet til kontinuerligt at betjene den sejlroute, han har ansøgt om, i hele den årlige sejlperiode, og at han, før rutefarten påbegyndes, skal stille en garanti, der forfalder helt eller delvist, såfremt den omhandlede forpligtelse ikke overholdes eller ikke overholdes nøjagtigt?

d. Er artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 3, litra a), b), c), f) og g), i Rådets direktiv 98/18/EF af 17. marts 1998 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe (EFT L 144), i den affattelse, i hvilken dette direktiv var gældende på det for sagen relevante tidspunkt, før ændringen af direktivet ved Parlamentets og Rådets direktiv 2003/24/EF af 14. april 2003 (EFT L 123), til hinder for en national ordning, hvorefter skibe, der har nået en bestemt alder, ikke må sejle i indenlandsk rutefart?»

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 8. juni 2005 af Efetio Patron i sagen Irini Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos og G. Dimopoulos mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-292/05)

(2005/C 243/12)

(Processprog: græsk)

Ved dom afsagt den 8. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. juli 2005, har Efetio Patron i sagen Irini Lechouritou, V. Karkoulis, G. Pavlopoulos, P. Bratsikas, D. Sotiropoulos og G. Dimopoulos mod Forbundsrepublikken Tyskland forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- »1) Hører erstatningssøgsmål anlagt af fysiske personer mod en kontraherende stat som civilretligt ansvarlig for sine væbnede styrkers handlinger eller undladelser under anvendelsesområdet for artikel 1 i Bruxelles-konventionen, når de pågældende handlinger og undladelser fandt sted under besættelse af det land, hvori sagsøgerne har bopæl, og er i åbenlys strid med krigsretten og muligvis kan anses for en forbrydelse mod menneskeheden?
- 2) Er den sagsøgte stats anbringende om immunitet forenelig med Bruxelles-konventionen med den følge, at konventionen i givet fald ikke kan finde anvendelse på handlinger og undladelser, som sagsøgtes væbnede styrker har begået, og som fandt sted inden ikrafttrædelsen af den pågældende konvention, nemlig i perioden 1941-1944?»

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ifølge Kommissionen har lovgiver ved vedtagelsen af forordning nr. 647/05 tilsluttet sig de af Domstolen tidligere opstillede kriterier for særlige ikke-bidragpligtige ydelser. Imidlertid har lovgiver ikke draget den fulde konsekvens af disse kriterier, da den på listen over ydelser i bilag IIa til forordning 1408/71 har opført ydelserne under W. FINLAND, litra b), X. SVERIGE, litra c), samt Y. DET FORENEDE KONGERIGE, litra d)-f), og eftersom dette ikke ifølge Kommissionen opfylder kriterierne for »særlige« ydelser som omhandlet i samme forordnings artikel 4, stk. 2a.

(¹) EUT L 117 af 4.5.2005, s. 1.

Sag anlagt den 26. juli 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Europa-Parlamentet og Rådet

(Sag C-299/05)

(2005/C 243/13)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. juli 2005 anlagt sag mod Europa-Parlamentet og Rådet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Denis Martin og Marie-José Jonczy, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Bestemmelserne i bilag I, punkt 2, til forordning (EF) nr. 647/2005 af 13. april 2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (¹) vedrørende »W. FINLAND«, litra b), »X. SVERIGE«, litra c), samt »Y. DET FORENEDE KONGERIGE«, litra d)-f), annulleres.

- Europa-Parlamentet og Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 17. maj 2005 af Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH

(Sag C-300/05)

(2005/C 243/14)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 17. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. juli 2005, har Bundesfinanzhof i sagen Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er den tid, der medgår til pålæsning og aflæsning, inkluderet i »transport[en]« i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i punkt 48, nr. 4, litra d), i bilaget til direktiv 91/628/EØF (¹) om beskyttelse af dyr under transport (som ændret ved direktiv 95/29/EF (²))?

(¹) EFT L 340, s. 17.

(²) EFT L 148, s. 52.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 13. juli 2005 af Cour d'arbitrage (Belgien) i sagerne *Ordre des barreaux francophones et germanophones, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles mod Conseil des ministres og Ordre des barreaux flamands og Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles mod Conseil des ministres*

(Sag C-305/05)

(2005/C 243/15)

(Processprog: fransk)

Ved dom afsagt den 13. juli 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. juli 2005, har Cour d'arbitrage (Belgien) i sagerne *Ordre des barreaux francophones et germanophones, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles mod Conseil des ministres og Ordre des barreaux flamands og Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles mod Conseil des ministres* forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Tilsidesætter artikel 1, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 — om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge⁽¹⁾— retten til en retfærdig rettergang, således som den er sikret ved artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og dermed artikel 6, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union, for så vidt som det ved den nye artikel 2a, nr. 5, der herved er indsat i direktiv 91/308/EØF, er foreskrevet, at selvstændige inden for de juridiske erhverv, uden at advokater er undtaget herfra, henhører under anvendelsesområdet for dette direktiv, hvis hovedformål er at pålægge de personer og institutter, som det omfatter, en forpligtelse til at underrette de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelsen af hvidvaskning af penge, om ethvert forhold, som kunne være tegn på en sådan hvidvaskning (artikel 6 i direktiv 91/308/EØF som ændret, jf. artikel 1, nr. 5, i direktiv 2001/97/EF)?

⁽¹⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76.

Sag anlagt den 4. august 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-308/05)

(2005/C 243/16)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 4. august 2005 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu og Hubert van Vliet, som befuldmægtigede.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
2. Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Direktivets artikel 21 bestemmer, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15. januar 2004, og at de straks skal underrette Kommissionen herom.

Kommissionen gør gældende, at Kongeriget Nederlandene endnu ikke har truffet disse foranstaltninger eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. juni 2005 af Tribunale di Bergamo i sagen D.I.A. s.r.l. in liquidazione mod Cartiere Paolo Pigna s.p.a.

(Sag C-309/05)

(2005/C 243/17)

(Processprog: italiensk)

Ved kendelse afsagt den 28. juni 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 4. august 2005, har Tribunale di Bergamo i sagen D.I.A. s.r.l. in liquidazione mod Cartiere Paolo Pigna s.p.a. forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af de fortolkningsspørgsmål, som Corte di Cassazione, Sezione Lavoro, allerede har forelagt ved kendelse nr. 20410 af 18. oktober 2004 (¹).

⁽¹⁾ Jf. sag C-465/04, Honeyvem Informazioni Commerciali srl mod Mariella De Zotti, EFT C 31 af 5.2.2005, s. 4.

Sag anlagt den 8. august 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-310/05)

(2005/C 243/18)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. august 2005 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Marie-José Jonczy og Antonio Aresu, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december

2001 om produktsikkerhed i almindelighed (¹), idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller har under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Storhertugdømmet Luxembourg har endnu ikke truffet de foranstaltninger, som i henhold til direktiv 2001/95 påhvilede det at gennemføre den 15. januar 2004, eller under alle omstændigheder ikke underrettet Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

Appel iværksat den 8. august 2005 af Naipes Heraclio Fournier SA til prøvelse af dom afsagt den 11. maj 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-160/02 — T-162/02, Naipes Heraclio Fournier SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (inter-venient: France Cartes SAS)

(Sag C-311/05 P)

(2005/C 243/19)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. august 2005 iværksat appel af Naipes Heraclio Fournier SA ved advokaterne E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Cómez, til prøvelse af dom afsagt den 11. maj 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i de forenede sager T-160/02 — T-162/02, Naipes Heraclio Fournier SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (intervenient: France Cartes SAS).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

Den appellerede dom ophæves og appellanten gives medhold i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter:

Appellen er støttet på tre anbringender.

Med det første anbringende gøres gældende, at Andet Appellkammer har tilsidesat legalitetsprincippet og Naipes Heraclio Fournier SA's ret til kontradiktion. Til støtte for anbringendet har appellanten anført, at Retten i Første Instans ikke har begrænset sig til at efterprøve lovligheden af den anfægtede afgørelse, men har foretaget en fuldstændig ny prøvelse af sagen og herved er gået ud over ordlyden af de anfægtede afgørelser og appellansens og intervenientens konkrete anbringender.

Med det andet anbringende gøres gældende, at Andet Appellkammer har tilsidesat legalitetsprincippet og artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94⁽¹⁾. Til støtte for anbringendet har appellanten anført, at Retten igen har overskredet sin kompetence ved udøvelsen af sin retlige virksomhed, idet den ved hjælp af sin egen argumentation har erstattet og berigtiget de materielretlige fejl, som Andet Appellkammer har begået i forbindelse med anvendelsen af registreringshindringerne i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 på appellansens figurmærker.

Med det tredje anbringende gøres gældende, at den appellerede dom er utilstrækkeligt begrundet i henhold til artikel 253 EF. Det fremgår ikke klart og utvetydigt af dommen, med hvilken begrundelse Retten fandt, at appellansens figurmærker var omfattet af den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1)

Appel iværksat den 8. august 2005 af TeleTech Holdings Inc. til prøvelse af dom afsagt den 25. maj 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-288/03, TeleTech Holdings Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), støttet af Teletech International S.A. som intervenient

(Sag C-312/05 P)

(2005/C 243/20)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 8. august 2005 iværksat appel af TeleTech Holdings Inc. ved abogados E. Armijo Chávarri og A. Castán Pérez-Gómez, til prøvelse af dom afsagt den 25. maj 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-288/03, TeleTech Holdings Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), støttet af Teletech International S.A. som intervenient.

Appellanten har nedlagt påstand om, at den anfægtede dom ophæves, og at appellansens påstande tages til følge.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Appellen støttes på følgende to anbringender:

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten i Første Instans har tilsidesat artikel 52 i forordning nr. 40/94⁽¹⁾ (sammenholdt med forordningens artikel 8, stk. 1, litra b), idet den har fejlfortolket denne bestemmelse og således har tilsidesat princippet om, at EF-varemærkerne består side om side med og sammenlignes med nationale varemærker. Under samme anbringende har appellanten påberåbt sig, at der foreligger en tilsidesættelse af nævnte forordnings artikel 74, ligeledes på grund af fejlfortolkning, samt en tilsidesættelse af appellansens ret til kontradiktion.

Med det andet anbringende har appellanten anført, at Rettens fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 er behæftet med en retlig fejl, idet Retten har anvendt kriteriet om den relevante kundekreds' opfattelse ukorrekt ved vurderingen af risikoen for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT L 11 af 14.1.1994, s. 1).

III

(Oplysninger)

(2005/C 243/21)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 229 af 17.9.2005

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 217 af 3.9.2005

EUT C 205 af 20.8.2005

EUT C 193 af 6.8.2005

EUT C 182 af 23.7.2005

EUT C 171 af 9.7.2005

EUT C 155 af 25.6.2005

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex:<http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX:<http://europa.eu.int/celex>
